

Josef Škvorecký

Pekařův kluk a jiné hry a scénáře z exilu

spisy 34

Láska a zrádné geny	5
Pekařův kluk	25
Bůh do domu	127
Noví lidé	187
Zamilovaný Dvořák	207
Ediční poznámka.....	365
Bůh do domu: poznámka převážně jazyková	373
Autorova poznámka	376

Josef Škvorecký
Pekařův kluk a jiné hry
a scénáře z exilu
spisy 34

Josef Škvorecký
Pekařův kluk a jiné hry
a scénáře z exilu
spisy 34

© Josef Škvorecký, 2008

Editor © Michal Příbáň, 2008

Translation © Alena Příbáňová, Petr Brabec – dědicové, 2008

Copyright © Books and Cards, 2008

ISBN 978-80-904186-1-5

Láska a zrádné geny

1. Tomův pokoj

Tom, hubený, obrýlený, asketicky vyhlížející mladík, oběma rukama svírá Betsy krk. Betsy je hezká mladá brunetka, možná mírně slovansko-mongolských rysů, ty jsou však sotva postřehnutelné. Tom hovoří vášnivě, Betsy odpovídá zamílovaným tónem, který se příliš nehodí k tomu, co říká.

TOM

Betsy, já tě zabiju!

BETSY

Ty můj chudáčku, za to dostaneš nejmíň osm let. A nepustí tě, dokud si neodsedíš aspoň tři.

TOM

To je mi fuk! Třeba deset!

BETSY

Ach, jak ty mě musíš milovat!

TOM

To si piš, Betsy! Jestli se po svatbě jen podíváš na někoho jiného, zabiju tě, a myslím to vážně!

BETSY

A co když ti budu doopravdy nevěrná?

TOM

Tak vás zabiju oba a nakonec ještě sebe.

BETSY

Ach, Tome, to je kruté!

TOM

A všechny peníze odkážu Walacovu volebnímu fondu!

BETSY
Tome, to bys neudělal!

Tom jí stiskne krk. Betsy vyplázne jazyk a předstírá udušení.

2. Obývací pokoj v dom Tomovy matky

Tom a Betsy sedí s Tomovou matkou nad kávou a jsou samý úsměv. Je zřejmé, že Tom přišel představit matce svou snoubenku. Jeho matka je okázale nastrojená a šperky ověšená bohatá dáma. Pokoj odpovídá jejímu zevnějšku.

TOM
Betsy měla chudé rodiče, mami.

MATKA
To je... zajímavé!

BETSY
To je pravda. Můj otec byl jedním z prvních zastánců rovnosti mužů a žen.

MATKA
To je hezké!

BETSY
Nikdy nepracoval. Matka živila celou rodinu.

MATKA
To je... okouzlující!

BETSY
Bohužel ji nemohla uživit. Nejlépe se nám dařilo, když nebyl otec doma. On měl hrozně vysokou spotřebu.

MATKA
To je... smutné.

TOM

Musíš si uvědomit, mami, že Betsin otec byl politicky zastáncem krajní levice.

MATKA

To je prozíravé.

TOM

Když byla Betsy malá, její otec se silně angažoval v revolučních aktivitách.

MATKA

Jak příhodné pro mladého muže.

TOM

Několikrát ho i zavřeli.

MATKA

Úžasné. (*Láskyplně se obrátí k Betsy:*) Tolik bych si přála vaše drahé rodiče poznat.

BETSY

Mám tu jejich fotografii, kdybyste se chtěla podívat.

MATKA

Rozhodně! Umírám touhou spatřit jejich ubohé tváře!

Betsy vyloví z kabelky rozměrnou fotografii. Matka si ji vezme a dívá se na ni. My fotografii vidíme také. Je na ní hezký mladý pár, který se od jiných hezkých mladých párů liší tím, že zatímco žena je pohledná blondatá běloška, otec je mohutný černý dandy. Tom i Betsy upřeně sledují matčin obličej. Tom v očekávání triumfu nad takovým vyvrcholením kvalit své nastávající, Betsy s poněkud nejistým úsměvem. Matčin zářivý úsměv pohasne. Nicméně i v této chvíli se ovládne a poněkud nejistým hlasem řekne:

MATKA
To je... pozoruhodné.

3. Tomův pokoj

Matka a Tom sedí proti sobě u Tomova stolu. Matka hovoří naléhavým hlasem.

MATKA
Říkám ti to jasně, Tome. Několik posledních dní jsem věnovala studiu genetiky. Tyto věci se sice stávají *velmi* zřídka, ale stávají se. Právě to, že Betsy vypadá zcela bílá, ačkoli má zcela černého otce, naznačuje, že by u ní mohl nastat tento genetický efekt. Chci říci, že byste *možná* spolu mohli mít černé dítě!

TOM
No a co? Já nejsem žádněj mizernej rasista!

MATKA
Tome, miláčku, já přece také ne. Ale když k těmto jevům dochází *velice* zřídka, myslíš, že někdo uvěří, že to dítě je skutečně tvoje? Když se podívá na Betsy a na tebe a nebude nic vědět o genetice? Koneckonců genetické znalosti nepatří v této zemi k běžnému vzdělání...

Tomova sebejistota je viditelně otřesena.

TOM
No... a co, ať si nevěří, to je mi fuk. Je mi jedno, čemu si ti maloměstští šosáci věří! Podstatné je, že já to budu vědět jistě.

Matka se na syna podívá škádlivým, či spíše zlomyslným pohledem:

MATKA
A budeš, Tome?

Matka se odmlčí a dlouze pohlédne synovi do očí. Tomu začne svítat. A matka – hlasem ztělesněné pochybnosti – dodává:

MATKA

Tyto jevy jsou koneckonců skutečně *mimořádně* vzácné. Nicméně v případech, kdy jeden z genetických předků je černý, je výskyt jednoho či více černých potomků relativně běžný.

Na Tomově konsternovaném obličejí se zračí žárlivost. Matka završuje svůj přesvědčovací plán ďábelským žertíkem:

MATKA

No a když člověk zváží ty dvě možnosti, tedy ten *nesmírně* ojedinělý genetický jev na jedné straně a poměrně *běžný* výskyt černých dětí na straně druhé, je celkem zřejmé, co je pravděpodobnější...

Toma polévá střídavě horko a zima, otírá si brýle. Matka svou promluvu korunuje:

MATKA

...a při tvé nešťastné žárlivé povaze...

4. Obývací pokoj v dom Tomovy matky

Rozestavení připomíná obraz 2. Tom a Phyllis, samý úsměv, nad kávou s usměvavou Tomovou matkou. Phyllis je nepochybně bílá a zcela americká dívka, velmi štíhlá, velmi nezajímavá, obrylená stejně jako Tom.

TOM

Phyllisin otec byl ve správní radě General Motors.

MATKA

To je... zajímavé.

TOM

Z matčiny strany je spřízněná s Du Pont de Nemours.

MATKA

To je hezké.

TOM

Její matka se s otcem rozvedla, když jí byly tři roky.

MATKA

To je... nevšední!

PHYLLIS

Tom chce říct, paní Brownová, že se matka s otcem rozvedla, když mi byly tři.

MATKA

Ach tak. To je správné.

PHYLLIS

Otec zemřel v sedmadvaceti.

MATKA

To je smutné.

PHYLLIS

Ano. Byl zavražděn jednou ze svých milenek.

MATKA

Ach... to je... šik!

PHYLLIS

Nikdy se nepodařilo vyšetřit, která z nich to byla.

MATKA

To je pro naše soudnictví typické. To muselo vaší nebohé matce zlomit srdce!

PHYLLIS

Jak se to vezme. Brzy poté se zabila při autonehodě. Se svým milencem. On byl automobilový závodník.

MATKA

To je... romantické!

PHYLLIS

Nepatřil právě k nejúspěšnějším.

MATKA

To je velice smutné. Tolik bych si přála vaše nebohé rodiče poznat.

PHYLLIS

Mám tu jejich obrázek, kdybyste se chtěla podívat...

MATKA

No, možná bych raději neměla...

Phyllis je reakcí své budoucí tchýně očividně překvapena. Matka se rychle opraví:

MATKA

Chci říci... vždycky mne tolik rozteskní, když vidím tváře něčích blízkých, kteří již nejsou mezi námi...

Phyllis vyloví z kabelky rozměrnou fotografii. Matka ji vezme a podívá se na ni. Její výraz tentokrát prozrazuje nervózní očekávání. I my fotografii vidíme. Je na ní hezký mladý pár, který se ničím neliší od jiných hezkých mladých párů. Bílý muž ve smokingu s velmi bílou blondýnou ve večerních šatech. Tom i Phyllis upřeně sledují matčin obličej v očekávání triumfu nad takovým vrcholem kvalit nastávající nevěsty. Matčin nervózně zachmuřený obličej se rozjasní a ona nadšeně zvolá:

MATKA
To je uklidňující!

Pak se matka (a spolu s ní i kamera) zaměří na obrázek Phyllisiny matky, překrásné mladé ženy, a posléze na Phyllis, ošklivou dívku s brýlemi.

MATKA
Podle zákonů dědičnosti budete pravděpodobně mít velice krásné děti, má drahá!

5. Tomův pokoj

Tom sedí na pohovce a zkoumá noblesní svatební oznámení (jež máme také možnost vidět). Ozve se silné zaklepání, či spíše zabušení na dveře.

TOM
Vstupte, pro-

Než stihne dokončit větu, vrazí dovnitř vysoký, mohutně vyhlížející černý gentleman. Chvíli si Toma měří, pak ho pohrdavě osloví:

JOHN
Pan Brown?

TOM
Ano. Co... co si přejete?

JOHN
Mé jméno je John White.

TOM (*vyskočí z pohovky*)
Ach tak... vy jste...

JOHN
Uhodl jste! Jsem bratr Betsy Whitové.

TOM

Podívejte se, pane White... Betsy a já... my oba jsme došli k oboustrannému poznání... že nejsme zcela... kompatibilními partnery pro uzavření sňatku... Jistě pochopíte, že...

JOHN

Ale na jiné věci jste byli kompatibilní až dost, že?

TOM (*zřetelně zaskočen*)

Co... co tím myslíte?

JOHN

Hádej, chlapče!

TOM

Myslíte tím snad, že...

Tom se roztřese strachy.

JOHN

Přesně tak.

TOM

Ale... jak to?

John přistupuje těsně k Tomovi. Jak se nad ním tyčí, vypadá nejméně o hlavu větší a také daleko rozložitější.

JOHN

Takže co s tím hodláte dělat, člověče?

TOM

Já... já...

John zvedne obrovskou černou pěst k Tomovu nosu.

JOHN

Protože jestli nic, tak...

Tom omdlí a zhroutí se na koberec. John okamžitě odloží masku tvrdého hocha. Chová se jako milý, uvážlivý, snad trochu polekaný mladík. Zvedne Toma a uloží ho na pohovku. Pak mu začne oním elegantním svatebním oznámením ovívat obličej.

JOHN

Podívejte se, Browne, já jsem to tak nemyslel. Já vím, že to není vaše chyba. Znáám přece Betsy. Nebyl jste její první nápadník. Za tohle vždycky může ženská.

Otevřou se dveře a vstoupí Phyllis. Uvidí Toma na pohovce, vykřikne a vrhne se k němu.

PHYLLIS

Tome! Co se stalo?

JOHN

Já nevím, slečno. Zrovna jsem vešel do dveří, a on jak mě uviděl, tak se poroučel.

Teprve nyní si Phyllis Johna všimne. Prohlíží si ho nejprve přes brýle, které se jí svezly na špičku nosu, pak si brýle narovná do správné polohy a prohlíží si ho znovu s brýlemi. Je viditelně ohromena tím, co vidí.

PHYLLIS

No, nedivím se, že se poroučel... když viděl vás...

JOHN

Jak to myslíte?

Phyllis k němu přistoupí a hovoří svůdným tónem.

PHYLLIS

Chci říci, že když jeden potká někoho, jako jste vy, není divu, že z toho omdlí...

S hlasitým zasténáním Tom přichází k sobě. Phyllis se rychle obrací k němu.

TOM

Ach, moje hlava!

Tom se snaží vstát. Phyllis ho zatlačí zpět na pohovku.

PHYLLIS

Zůstaň, kde jsi, Tome. Nesmíš se hýbat! Potřebuješ si hezky odpočinout. Tady máš, vezmi si něco proti bolesti.

Z kabelky vytáhne lahvičku, zkontroluje ji pohledem. Na nálepce je nápis SUPERSOMINEX. Phyllis vysype tři pilulky, po krátkém zaváhání přidá ještě dvě, strčí je Tomovi do úst a podá mu sklenici, již nestihl dopít, když John vešel.

PHYLLIS

Vezmi si tohle. To jsou ženské prášky na uklidnění. Jsou dost slabé, takže by sis jich měl vzít radši hodně.

Ujistí se, že Tom pilulky spolkl. Tom nepřírozeně protočí oči a znovu se zhroutí. Phyllis se obrátí k Johnovi, který vše sleduje s bezmocným úžasem.

PHYLLIS

No, a teď mi pověz něco o sobě, siláku!

Nyní je to statný černochoch, kdo vypadá poněkud vyděšeně.

6. V baru

Tom sedí s Johnem u baru. Vládne mezi nimi atmosféra mužského přátelství. Hovoří důvěrným tónem.

TOM

Za všechno může ta moje zatracená žárlivost, Johne, to kvůli ní jsem zrušil zasnoubení s Betsy. Prostě kdyby se nám narodilo černý děcko, nikdy bych nedokázal sám sebe přesvědčit, že je fakt moje. I přes genetické zákonitosti.

JOHN

Neblázni, Tome, vždyt jste oba úplně bílí, ty i Betsy.

TOM

No jo, ale podívej se na sebe.

John se prohlíží v zrcadle nad barem. Je úplně černý.

JOHN

Tak fajn. Ale musíš uznat, že si s Betsy nejsme ani trochu podobní.

TOM

To je právě to, čeho jsem se bál. Máte přece stejnou matku, a ta byla bílá.

JOHN

To je pravda, ale -

TOM

Vidíš? To je ta zrádnost dědičnosti.

John Toma chvíli mlčky pozoruje. Pak začne:

JOHN

No, moc toho o genetice nevím, ale zase vím dost o mámě. Chceš to slyšet?

Tom přikývne. John se nakloní k Tomovi a šeptá mu do ucha. Na Tomově tváři se zračí údiv, pak začne Tom počítat na prstech. Konečně se zeptá, celkem příjemně překvapen:

TOM

A to je fakt?

JOHN

Jasně. Táta byl tenkrát celej rok v lochu. A Betsy se narodila měsíc předtím, než ho pustili.

Tom znovu horečně počítá na prstech. John ho s úsměvem pozoruje.

JOHN

Máma bejvala moc pěkná holka. A tenkrát jsme měli na podnájmu jednoho bílýho chlápka, bydlel v tátovým pokoji. Potřebovali jsme prachy...

Tom vyskočí.

TOM

Kde je Betsy? Zruším zasnoubení s Phyllis. Tohle jsem nevěděl! Kdybych to věděl... Ach Betsy, já tě miluju!

Tom chce vyběhnout z baru, John ho zadrží.

JOHN

Stůj, člověče! Nechci, abys rušil nějaký další zasnoubení! Nestojím o to, aby si moje sestra vzala bělocha. Říkals, že budeš platit alimenty, to mi úplně stačí! To je pro Betsy nejlepší...

Tom se vytrhne z Johnova sevření a vyběhne z baru.

7. Phyllisin pokoj

Phyllis nervózně popochází po pokoji. Dveře se otevřou a Tom vpadne dovnitř. Oba současně promluví:

TOM
Phyllis! Musím ti něco...

PHYLLIS
Tome! Musím ti něco...

Oba zmlknou, pak Phyllis dokončí větu:

PHYLLIS
...říct. V lednu se vzít nemůžeme.

Tom se nejprve rozzáří, vzápětí se vzpamatuje a předstírá smutek.

TOM
Nemůžeme?

PHYLLIS
Ne.

TOM (*hraje zklamaného milence*)
Je tu někdo třetí?

PHYLLIS
Bude.

Tom je její odpovědí zmaten.

TOM
Bude?

PHYLLIS
Ano, v květnu.

Tom zírá na Phyllis a nechápe, co tím myslí. Phyllis dodává:

PHYLLIS

Musíme se vzít hned!

Tomovi konečně dochází smysl jejích slov. Opět zesmutní, tentokrát doopravdy.

TOM

Ale... vždyť to bylo... jenom jednou!

PHYLLIS

Nó... z toho je vidět, že jsi opravdový muž!

8. V baru

Tom sedí s Johnem u baru. Tom je viditelně opilý.

TOM

Dělali jsme to jenom jednou! Jenom jednou! Na to můžu přísahat vlastní matce, že to bylo jen jednou! Zatímco s Betsy jsme to museli dělat aspoň –

JOHN

To nemůžeš srovnávat, Betsy už měla zkušenosti.

TOM

Phyllis taky. Na univerzitě bydlela na smíchaných kolejích, nebo jak se to jmenuje... víš, co myslím.

JOHN

Jasně, vím. Co budeš dělat?

TOM

Musím se s ní oženit. Hned teď. Ale Betsy budu platit alimenty, bez obav. Jenom... jenom škoda, že to není obráceně. Ale matka... A v květnu se stanu dvojnásobným otcem. A kdyby třeba obě měly dvojčata...

Tom už mluví značně podroušeně.

TOM

..jestli budou mít dvojčata, tak budu čtveronásobným otcem, nebo jak se to říká.

John pozoruje Toma, jak polyká další drink.

JOHN

Člověče, ty máš vážně dar všechno zamotat!

9. ekárna v porodnici

Už zase střízlivý Tom sedí s Johnem bok po boku na lavici. Nemluví a zírají ponuře před sebe. Dveře se otevřou. Vejdou dvě japonské sestřičky. Jedna nese bílé a druhá černé miminko. Ta s černým miminem zamíří k Tomovi, druhá s bílým k Johnovi. Oba muži vyskočí a spěchají k sestrám. Cestou se vymění, takže John míří k černému a Tom k bílému miminu. Než k nim stačí dorazit, vymění si sestry rovněž místa.

PRVNÍ SESTRA

Ne ne, pane White, tohle miminko patří panu Brownovi!

První sestra podává Tomovi černé dítě.

DRUHÁ SESTRA

Ne ne, pane Browne, tohle je děťátko sestry tady pana Whita.

A druhá sestra podává Johnovi bílé dítě. Pak se obě sestry usmějí na muže, neohrabaně držící děti v náručí. Johnovi konečně dochází, co se stalo, a v sebeobraně se žertovně obrátí na Toma:

JOHN

Člověče, ty máš vážně dar všechno zamotat!

Tom je naprosto vyveden z míry.

TOM

Ale jakto... já to nechápu! Tohle je Phyllisino dítě. A Phyllis přece nemá žádné černé předky. Z otcovy strany pochází z General Motors a z matčiny z DuPontových nylonek!

Pozvedne černé dítě v náručí.
John se usmívá pod vousy.

JOHN

No, chlapče, tak to bys možná měl zapátrat taky ve svém rodokmenu...

Pekařův kluk

Etnická fraška

Napsal Josef Škvorecký
(s použitím myšlenky Mirka Ondráčka)

1. Yonge Street

Do kamery vážně hledí hezký dívčí obličej. Všechno na něm je, jak má být: dlouhé rovné vlasy, houpavé náušnice, rudě namaľované rty atd. Na dívku hledí chlapec, my však vidíme pouze chlapcovu hlavu zezadu. Hlava je pravý opak dívčina moderního zjevu: je ostříhaná na ježka, má tvar brambory a téměř horizontálně z ní vyčnívají uši. Třebaže obličej nevidíme, je jasné, že hoch není žádný Adonis. A slyšíme dívčin sladký hlásek:

DÍVKA

A koukni se na sebe! Co to máš na hlavě? Vypadáš jako nějakej pitomej americkej voják, ktorej někde hlídá nějakej pitomej mír!

Poprvé uslyšíme také chlapcův hlas. Z přízvuku a z primitivního vyjadřování je víc než jasné, že je to imigrant, stoprocentní cizinec.

EDDIE

Táta mi zakázal nosit dlouhý vlasy.

DÍVKA

Proč ho nepošleš do prdele?

EDDIE

Von je hodnej.

DÍVKA

Seš směšnej, Eddie! Tvuj fotr je zasranej domácí tyran!

EDDIE

Není. A je mu teprv padesát. Jenomže má trable.

2. Pekárna

Tučná, zamračená mužská tvář, vlasy rovněž na ježka. Pan Bůvol. Skrze vrstvu tuku vyzářuje tvář vrozenou vlídnost otce rodiny. Kamera poodjede a my pochopíme, proč se pan Bůvol tak mračí.

Mračí se na dveře pánského záchodu. Pod ceduli MUŽI někdo napsal červeným fixem: UMYJ RUCHE PO POUŽITÍ. Nyní spatříme interiér pekárny. Je to obrovská hala plná sofistikované mašinerie: stroje na hnětení těsta, automatické trouby, a také pohyblivé pásy, u nichž pracuje pestrá směsice lidí: černoši, Asiati, tu a tam ošuměle vypadající běloch. Vrátime se k panu Bůvolovi. Právě přitiskl ucho na dveře záchodu. Ozve se splachovací zařízení a vzápětí otevře dveře tmavý Pákistánec. Pan Bůvol se na něho oboří:

BŮVOL
Umyls ruky?

PÁKISTÁNEC
Neumyl, ale -

BŮVOL
Musíš umýt ruky!

PÁKISTÁNEC
Nemusim!

BŮVOL
Musíš umýt! Nesmíš pracovat, dyž máš špinavé ruky!

PÁKISTÁNEC (*ukáže dlaně*)
Nemám špinavé ruky! Pracuju těsto a hned mám čistý!

Pana Bůvola to umlčí. Zmůže se jen na žalostnou prosbu:

BŮVOL
Musíš umýt ruky! Prosim tě!

Pan Bůvol rezignovaně obrátí pozornost jinam a výraz ve tváři se mu radikálně promění. Objeví se na ní zářivý úsměv, ze stolu vedle popadne pan Bůvol dva velké papírové sáčky a se sloní elegancí vykročí vstříc komusi, koho zatím nevidíme. Hned nám však kamera ukáže tu neodolatelnou bytost. Je to vysoká

brunetka v letních šatech s hlubokým výstřihem. Tenká látka dobře přiléhá k oblinám a žena svůdným krokem kráčí k panu Bůvolovi. Pan Bůvol jí se zářivým úsměvem ukáže oba sáčky.

BŮVOL

Tady máte dobroty od pana manžela, paní Claudie.

CLAUDIA

To je od vás velmi milé, pane Bůvol!

BŮVOL

Požitek je v mé straně!

Poznámka pana Bůvola Claudii poněkud zmate, ale je to jen nepřiliš idiomatický idiom. Přesto Claudia pohlédne na pana Bůvola nejistě.

BŮVOL

Váš pan manžel nechal pro vás pytlíky. Má konferenci s panem Kohnem.

Claudia sáhne po sáčkích, jenže to pan Bůvol nepřipustí. Claudia tedy vykročí k východu z pekárny, pan Bůvol s oběma velkými sáčky jde za ní a upřeně hledí na pevnou zadnici, která se Claudii vlní pod těsnou sukní.

3. Dvůr pekárny

Claudia s panem Bůvolem v závěsu přistoupí k elegantnímu sportovnímu vozu. Posadí se zadkem napřed před volant. Jak se sehne, spatříme v hlubokém výstřihu oblá řadra a zároveň zazní komentář pana Bůvola:

BŮVOL

Tak těžké dva pytlíky je pro dámu moc!

Ale zase tím nemyslí nic nepřístojného. Claudia naň opět pohlédne úkosem, ale rozzářený pan Bůvol se jí gentlemansky

ukloní. Claudia se na něj usměje a odjede. Pan Bůvol hledí za elegantním vozem a tučnou tvář mu zkrášlí obdivný úsměv.

4. Lunapark

Nehybná, víc než dobře vyvinutá dívka v podprsence a kalhotkách. Cvaknutí – dívka zmizí a místo ní se objeví jiná, rovněž v minimálních nedbalkách. Nové cvaknutí – a třetí polonahá dívka. To už je jasné, že se díváme na terče v poutové střelnici: všechny dívky mají na těle červenou tečku. Když se ozve další cvaknutí, spatříme střelce. Je to Eddie. Smutnou nehezkou tvář má přitisknutou k pažbě pušky a ránu za ranou pálí na mizející dívky. Za Eddiem stojí nevýrazný pán zcela zaujatý podívanou. Trefí se chlapec konečně do terče? A vtom se to Eddiemu zdaří a za odměnu uvidí nahá ňadra nehybné dívky, z nichž spadla podprsenka. Eddiemu se v obličeji nehne ani sval. Zírá na pokleslá ňadra s neměnným smutkem v očích. Nevýrazný pán mu položí ruku na rameno a Eddie k němu vzhledne.

PÁN

Kolik je ti, chlapče?

EDDIE (*lekne se*)

Já... menuju se...

PÁN

Ptal jsem se, kolik ti je let.

Pán ukáže na nápis na plátně střelnice: POUZE PRO DOSPĚLÉ. Eddie pohlédne na nápis a pomalu vykročí k východu. Jakmile projde dveřmi, dá se do běhu.

5. Ve erní škola angli tiny pro příst hovalce

Paní Bůvolová, obtloustlá čtyřicátnice, se snaží vysvětlit třídě, co má na mysli.

BŮVOLOVÁ

Je to komplikované. Je to těžké pro mě vysvětlit. Můj bratr, on šel do ciziny. Chytí ho -

Ms. Swinkels, hezká kanadská učitelka ne víc než dvacetiletá, velmi svědomitě opravuje angličtinu paní Bůvolové. Soustřeďuje se však zcela na gramatiku, nikoli na to, co chce paní Bůvolová říct.

SWINKELS

Chy - t - l - i ho...

BŮVOLOVÁ

Chytli ho na hranicích. Dali ho do koncentráku. Dali mu pět let. Pracuje v-

SWINKELS

Praco - v - a - l ...

BŮVOLOVÁ

Pracoval v uranových dolech. Pokusil utýct táboru -

SWINKELS

Pokusil se utéci z tábora...

BŮVOLOVÁ

Ano. Zastřelili ho. Tou... znáte to?

Paní Bůvolová zagestikuluje rukama, jako kdyby střílela ze samopalů.

BŮVOLOVÁ

Ta-ta-ta-ta- Znáte to?

Třída naslouchá vyprávění se zdvořilým zájmem. Když tělnatá dáma předvede střelbu, několik žáků se tomu usmívá. Sou sedka paní Bůvolové, asi třicátnice Mme Beliveau, se zasměje

nahlas. Japonský žák sedí s nehybnou tváří. Dívka s výraznými semitskými rysy se mračí. Třída je vzorek národů a ras, z nichž se skládá kanadský národ. Ms. Swinkels se opět pokusí pomoci paní Bůvolové s angličtinou.

SWINKELS

Chcete říct, že ho výstřel usmrtil, když se pokoušel utéci z tábora?

BŮVOLOVÁ

Ano. Usmrtil. Můj manžel je vyhozený z práce, protože můj bratr je v koncentráku. Protože má důležitou práci. Nedovolili mu, aby můj bratr byl v koncentráku.

Ms. Swinkels mluví pečlivou, jasně vyslovovanou angličtinou, aby jí žáci rozuměli. Přestože hovoří o velmi vážných věcech, její pečlivá kantorská výslovnost propůjčuje větám příchuť učebnicových žvástů na způsob: „Toto je pero. Pero je na stole. Je toto pero? Ano, toto je pero.“

SWINKELS

Chcete říci, že váš manžel byl, abych tak řekla, považován za riziko v důležitém postavení, které zastával, poté, co váš bratr byl uvězněn? Jaké měl váš manžel postavení?

BŮVOLOVÁ

Byl na železnici. Řídil - byl ředitel -

SWINKELS

Byl ředitelem železniční společnosti?

BŮVOLOVÁ

Ne. On - on řídil parní stroj, znáte to?

A tělnatá dáma naznačuje gesty, jak se řídí lokomotiva.

BŮVOLOVÁ
Tuů! Tuů! Š-š-š-š-š-

6. Ulice

Nastrojená, velice hezká černošská dívka stojí na rohu ulice. Letní šaty jsou *risqué*. Tenké a přiléhavé, zavěšené na ramínkách. Náhle se za rohem objeví Eddie, utíká a srazí se s černou kráskou. Názaz šaty nevydrží. Ramínka se přetrhnou a dívka nemá podprsenku. Eddie se jí v nemilé situaci snaží pomoci. Dává přitom úzkostlivý pozor, aby se nedotkl ňader, zápasí s přelámanými háčky a rozepnutými knoflíčky. Z průjezdu se vynoří statný černocho, situaci si vysvětlí mylně a vyvodí z ní správný závěr: černá pěst přispěje k nepřitažlivosti Eddieho obličeje a chraptivý americký hlas Eddieho vyzve:

ČERNOCH
Vodprejskni, bělásku!

Pak černý pár Eddieho s krvácejícím nosem opustí.

7. Ve erní škola angli tiny pro příst hovalce

Třídě nyní referuje hezká bruneta. Mluví s výrazným francouzským přízvukem a půvabně vyslovuje četné nosovky.

BELIVEAU

Moje vyprávění nebude tak romantické jako příběh paní Bůvolové. Můj strýček, on pil příliš mnoho absintu. Dennodenně vypil tři láhve absintu. V sobotu říkával: Minulý týden jsem si nic neužil, kdepak! Opilý jsem byl pouze (*počítá na prstech*) v úterý, ve čtvrtek, v pátek. Neopil jsem se v pondělí, ve středu a v sobotu, *ólala!* Musím si užít v neděli, *n'est ce pas?* Tak si užil v neděli. Pil sedmdesát osm let, pak zemřel, neboť spadl ze svého – jak se to říká? – *velocipede*. Bicykl!

8. Pekárna

Pan Bůvol jde halou po špičkách, oči upřené na podlahu. Sleduje čáru jakoby vytečkovanou nějakou červenavou barvou, která se táhne po dlaždicích. Pak se zastaví přede dveřmi obrovské lednice. Sehne se, prstem se dotkne jedné z červenavých teček a prst olízne. Z výrazu tváře je vidět, že přišel na to, oč jde. Hlavním vchodem vstoupí do haly Eddie, pohlédne na otce, který znovu ochutnává neznámou látku, a zeptá se:

EDDIE

Tati, neměl bys chvíli čas?

Pan Bůvol, zaujatý svým výzkumem, se lekne, ale když uvidí syna, zařve na něj:

BŮVOL

Mluv anglicky!

EDDIE (*mluví anglicky*)

Neměl bys chvilku čas, tati?

BŮVOL (*mluví rovněž anglicky*)

Neptej se tak blbě! Vidíš, že nemám čas!

A po špičkách se znovu vydá po tečkované čáře, která ho dovede k postranní brance na dvůr. Eddie se chvilku dívá, pak se zeptá:

EDDIE

Co to děláš?

BŮVOL

Odhaluji!

Skutečně. Chůze po špičkách s očima přilepenýma k podlaze poněkud připomíná staré ilustrace k Sherlocku Holmesovi, jenž se ubírá po stopě zločinu. Ještě chvilku se Eddie dívá na zaneprázdněného otce, pak se otočí a odejde.

9. Uli ka

Jsme ve velmi nevlídné uličce působící dojmem opuštěnosti. Eddie je tu jediná lidská bytost. Kráčí k bloku věžáků, které osaměle ční na obzoru.

10. Dvůr pekárny

U vrat do pekárenského dvora stojí nákladní auto. Červenavá tečkovaná čára vede od auta k postranní brance do pekárny. Dva Sikhové v turbanech nakládají na auto laťkové bedýnky. Branka se otevře a pan Bůvol vyjde - stále po špičkách - na dvůr. Tečkovaná čára ho dovede k nákladnímu autu. Pan Bůvol upře pozornost na oba Sikhy a zařve:

BŮVOL

Vy kradete!

Jeden ze Sikhů seskočí z vozu, bunda se mu rozevře a je vidět, že muž má u pasu dýku. Druhý rovněž seskočí, ale hned zas naskočí do řidičské kabiny.

SIKH

Krademe my? Co?

BŮVOL

Vy kradete džem!

SIKH

Vy nemáš důkaz!

BŮVOL

Já mám! Džem je na podlaze celou cestu! Džem je majetek pekárny!

Sikh se podívá na zem. Pan Bůvol pořád huláká.

BŮVOL

Zločinec nechá stopy! Ty necháš stopy! Džem je stopy!

Sikh pochopí, vyvalí oči na tečkovanou čáru na zemi, otočí se, rozběhne se k autu, naskočí vedle řidiče a auto se rozjede.

BŮVOL

Džem je majetek pekárny!

Se zařatou pěstí se rozběhne za nákladním autem, ale to je už příliš daleko a jede příliš rychle. Na rozloučenou pan Bůvol zahuláká:

BŮVOL

Jseš vypověděn!

11. Kuchy ka v byt rodiny Bůvolových

Na Eddieho je strašný pohled. Kolem oka má modrý monokl a vpředu mu chybí zub. Stojí před plynovou troubou a upřeně na ni hledí. Není těžké se dovtípit, nač myslí. Potom si neohrabaně klekne a strčí hlavu do trouby. Nejde to nijak lehce, neboť kuchyňku vystavěli zřejmě pro trpaslíky. Konečně je hlava v troubě. Eddie sebou vrtí, je vidět, že se mu neleží pohodlně. Vstane, zmizí ve dveřích do pokoje, za chvíli se objeví s několika polštářky z gauče, položí je na podlahu před troubu i dovnitř. Potom pustí plyn. Je slyšet syčení nezapáleného plynu. Eddie se zachvěje, přesto však si lehne a znovu strčí hlavu do trouby. Zkříží ruce na prsou. Po chvíli je sepne na bříše. Pak si jednu strčí do kapsy, zkříží nohy a volnou ruku si položí na břicho. Zjistí, že poklopec se mu poněkud rozevřel, zapne ho a čeká na smrt. Zazvoní telefon a zvoní a zvoní, jenže Eddie mu nevěnuje pozornost.

12. Pekárna

Pan Bůvol sedí u telefonu v zasklené kanceláři. Mluví česky:

BŮVOL

Haló! Haló! Eddie! Seš doma?

Zmlkne, na tváři starostlivý výraz. Pak začne volat znova:

BŮVOL

Eddie! Eddie! Tys něco chtěl? Eddie?

Opět pauza, potom:

BŮVOL

Sorry, já neměl čas. Potřebuješ něco?

Telefon mlčí. Pan Bůvol zavěsí. Ze zasklené kanceláře spatří dívku v černém hábitu až na zem, s hlavou v černé šále. Dívka užž otevírá dveře s cedulí DÁMY, když vtom na ni pan Bůvol zahuláká:

BŮVOL (*anglicky*)

Myj ruce!

Dívka polekaně zmizí na toaletě a přibouchne za sebou dveře.

13. Chodba v inžáku před bytem Bůvolových

Paní O'Harová, sousedka Bůvolových, lehce zatuká na jejich dveře. Nikdo neotevře. Paní O'Harová zatuká znova, potom zkusí, není-li odemčeno. Dveře nejsou zamčené. Paní O'Harová strčí hlavu dovnitř a polohlasem zavolá (*všechny rozhovory s O'Harovými se vedou anglicky*):

O'HAROVÁ (*vejde do bytu*)

Paní Bůvolová, mohla byste mi půjčit trošku cukru? Mám hosty, nečekala jsem je a můžou se zdržet jenom půl hodiny.

Vtom si paní O'Harová všimne Eddieho, který leží s hlavou v troubě.

O'HAROVÁ

Eddie! Co to děláš?!

Teprve teď Eddie uslyší, že někdo přišel. Propadne panice, vytáhne hlavu z trouby, začervená se a vysvětluje:

EDDIE

Něco – totiž trouba je rozbitá. Opravuju vevnitř kóhoutky...

O'HAROVÁ

Proč neřekneš mému manželovi? Ten to spraví. Víš, že se v takových věcech vyzná. Prosím tě, mohl bys mi dát trochu cukru?

Eddie vstane a přinese jí cukřenku.

14. Pekárna

Pan Bůvol opět sedí u telefonu. Tentokrát naslouchá rozčilenému, zlobnému, ale nesrozumitelnému hlasu (*anglicky*) volajícího.

BŮVOL

Dostal jste sto bagelů, pane Goldstein? A objednal sto padesát?

Znova slyšíme nazlobený, nesrozumitelný hlas.

BŮVOL

A objednal padesát plněných rohlíčků a dostal jenom pětadvacet?

Poslouchá hněvivý hlas, pak rezolutně promluví:

BŮVOL

Spravím nedorozumění, moment!

Zavěsí a odebere se obrovskou halou na druhý konec, kde u širokého stolu několik Číňanů vyřizuje objednávky. Sebere ze stolu objednávky a brejlí na ně. Se dvěma papíry v ruce poté přistoupí k jednomu z Číňanů a osloví ho:

BŮVOL

Udělalš nedorozumění. Goldstein objednal sto padesát bagelů a poslals sto. Silverstein objednal sto bagelů a poslals sto padesát!

Číňan vezme od pana Bůvola papíry a teď do nich brejlí on. Začne se bránit.

ČÍŇAN

Já nedělalš nedorozumění! Já nikdy nedělám nedorozumění!

BŮVOL

No, dnes udělals nedorozumění.

ČÍŇAN

První Stein objednal sto padesát, dostal sto padesát. Druhý Stein objednal sto a dostal padesát.

BŮVOL (*zoufale*)

První Stein objednal sto padesát, DRUHÝ Stein dostal sto padesát! GOLDstein objednal sto padesát a SILVERstein dostal sto padesát!

Zdá se, že Číňan nerozumí.

ČÍŇAN

Druhý Stein dostal sto padesát a První Stein dostal sto?

BŮVOL (*už šílí*)

Tys poslal SILVERsteinovi sto padesát!

ČÍŇAN

Jojo. Poslal jsem druhému Steinovi taky padesát!

BŮVOL

Poslals DRUHÉMU Steinovi NIC! A PRVNÍMU Steinovi poslals padesát!

Mávne rukou na znamení marné snahy a odejde do kanceláře. Tam už zase zvoní telefon. Pan Bůvol ho zvedne:

BŮVOL

Pekárna Open Window.

Potom rezignovaně naslouchá jinému nahněvanému hlasu. Když hlas na chvílku zmlkne, aby se mluvčí nadýchl, pan Bůvol ho přeruší.

BŮVOL

O. K., pane Silverstein. Udělali nedorozumění. Objednal jste sto bagelů a dostal sto padesát.

Hlas skočí pan Bůvolovi do řeči. Pan Bůvol poslouchá, pak zařve do telefonu:

BŮVOL

Strčte padesát do prdele!

Rezolutně zavěsí.

15. Kuchy ka v byt Bůvolových

Paní Bůvolová má na pekáči nadívané kuře a stojí nad panem O'Harou, který prohlíží troubu. Za manželkou stojící pan Bůvol se mračí. Po chvíli pan O'Hara vstane, zapálí plynovou troubu a obrátí se k paní Bůvolové.

O'HARA

Nic jí není. Je v pořádku.

BŮVOLOVÁ

Já vám přeci povídala. Tohle kuře je napůl pečené, ale ne, vy musíte spravit troubu! Trouba je O. K.

O'HARA

Jenže moje paní mi řekla, že váš chlapec prý odpoledne chtěl troubu spravit, protože podle něho nefungovala.

Pan O'Hara zřejmě pochybuje, že by Eddie dokázal něco spravit.

BŮVOLOVÁ

Eddie spravit!

O'HARA

Když myslíte...

BŮVOLOVÁ

Nemyslete! Eddie je chytrý chlapec. Jenom je smutný. Nemůže zapomenout na starou vlast.

O'HARA

Inu, pro mladého kluka to musí být těžké, nechat tam všechny kámoše - a kámošky.

Paní Bůvolová se zasměje.

BŮVOLOVÁ

Eddie je moc mladý pro kámošky.

Všichni se ohlédnou do obývacího pokoje, který od kuchyňky odděluje jen nízká přepážka. Eddie sedí na kanapi a dívá se na televizi. Kamera přijede k němu, až plátno zaplní smutný obličej, plný nežitů. Eddie se dívá na Labutí jezero s krásnou Karen Kain v hlavní roli. Tvář má nehybnou. Pak uvidíme obličej pana O'Hary a pana a paní Bůvolových. Hledí přes přepážku mlčky na Eddieho. Eddie si to za chvíli uvědomí, vstane a odejde do ložnice.

O'HARA

Ono ho to brzo přejde.

BŮVOL

Myslíte, že už se nemusíme bát? Myslím kvůli troubě.

O'HARA

Už můžete toho ptáka strčit, kam patří, paní Bůvolová. Já budu muset běžet. Sbohem!

BŮVOLOVI

Sbohem, pane O'Hara! A moc díky!

Pan O'Hara odejde. Pan Bůvol sebere pekáč s kuřetem z kuchyňského stolu a čichá k němu.

BŮVOL (*pořád anglicky*)

Hmm... voní jako Bůh... dalas mandle do - jak se to řekne? *Stuffing*.

BŮVOLOVÁ (*česky*)

Nádivka. To víš, že jo.

BŮVOL (*anglicky*)

A mluv anglicky!

Paní Bůvolová strčí kuře do trouby a prohlásí jako hněvivě (*oba nyní mluví anglicky*):

BŮVOLOVÁ

Anglicky, anglicky! Člověk ani doma -

BŮVOL

Ani doma! Musíš se učit jazyk. Jak dostaneš dobré místo, když neovládněš anglicky? Myslíš, že bych já dostal místo, jak mám, kdybych anglicky neovládnul perfektně? Ta zodpovědnost, co mám! Ty pitomci emi-

granti pode mnou! Umíš představit tu zodpovědnost bez fluentní angličtiny?

BŮVOLOVÁ

Jaký místo můžu dostat já? Nejvejš drhnout podlahy!

BŮVOL

Možná. Možná že začneš drhnout. Ovládni anglicky a bude z tebe sekretářka!

BŮVOLOVÁ

Já a sekretářka? (*Zasměje se.*) Já nejsem – jak se to – sexy.

BŮVOL

Sexy? Ty že nejseš sexy? O tom bych já moh vyprávět!

BŮVOLOVÁ

Nebud' hloupý, prosím tě! Dívej se na kuře! Já musim – jak se to – to – ?

BŮVOL

Co chceš říct?

Paní Bůvolová si vybaví správnou frázi.

BŮVOLOVÁ

Umejt si ruce. Dívej se na kuře!

Paní Bůvolová zmizí v koupelně. Pan Bůvol přistoupí k troubě a pokusí se kuře vytáhnout, ale jenom si spálí prst.

BŮVOL (*česky*)

Au! Do prdele! (*Zarazí se, opakuje sám pro sebe:*) Do prdele – jak se to řekne anglicky? Do prdele... *Oh, fuck it!*

BŮVOLOVÁ (*anglicky*)

Díváš se na kuře, Josef?

BŮVOL (*opičí se po její výslovnosti, o nic horší než jeho*)
Ano, dívám se na kuře!

Dveře koupelny se pootevrou, zahlédneme paní Bůvolovou sedící na toaletě, napůl ji zakrývá umyvadlo. Volá na manžela:

BŮVOLOVÁ
Dej vodu pod kuře!

Pan Bůvol vstane, natočí vodu do sklenice a kuře podlije. Přitom komentuje počínání manželky.

BŮVOL
Trvá ti, než umeješ ruce!

BŮVOLOVÁ
Zavři a dej vodu pod kuře!

Pan Bůvol mávne rukou a odejde z kuchyňky k velkému disku ležícímu na zemi v koutě obýváku. Je to pomůcka, s jejíž pomocí mají tlustí lidé ztrácet přebytečná kila. Pan Bůvol si vážně stoupne na disk, od pasu dolů se prudce pohne vlevo, od pasu vzhůru napravo. Disk se otáčí kolem své osy. Pan Bůvol opakuje cvik opačným směrem a disk se rovněž otočí opačně. A znova a znova. Vypadá to trochu, jako když tancuje slon. Paní Bůvolová se znova ozve, ale už česky.

BŮVOLOVÁ
Co děláš, Josef?

BŮVOL (*zapomněl, že má mluvit anglicky*)
Shazuju kila, abych se moh pořádně nadlábnout.

BŮVOLOVÁ
Pročs přišel dnes z práce tak pozdě?

BŮVOL

Měl jsem obchodní jednání s Ficinim.

BŮVOLOVÁ

Toho nemám ráda. Moc mu jede huba.

BŮVOL

Jenže je zkušeněj. A dobře mi radí.

BŮVOLOVÁ

Já myslím, že je to vůl.

Po celou dobu rozhovoru pan Bůvol nepřestane cvičit. Je tím tak zaujat, že přeslechne zaklepání na dveře. Člověk za dveřmi zaklepe ještě několikrát, pak se otevřou dveře a vstoupí paní O'Harová. Paní Bůvolová ji otevřenými dveřmi koupelny zahlédne a prudce dveře zavře. Pan Bůvol, zaujatý svou činností, si však návštěvnice nevšimne a pokračuje ve směšných pohybech, jako by byl v pokoji sám. Paní O'Harová zůstane stát a upřeně na něj hledí. Po chvíli si pan Bůvol její přítomnost uvědomí. Aby neupadl do ještě větších rozpaků, nepřestane, naopak zrychlí tempo komických pohybů a promluví anglicky.

BŮVOL

Dobré, co?

O'HAROVÁ

To je nějaký český lidový tanec?

BŮVOL

Ne. Cvičení na zeštíhlení.

O'HAROVÁ

Pomáhá to?

BŮVOL

Pomáhá!

Zničehonic přestane a utírá si pot z čela.

BŮVOL

Jenže je po tom hlad – co byste přála?

Pan Bůvol odejde do kuchyňky, otevře troubu a podlije kuře.

O'HAROVÁ

Ale, zapoměla jsem vrátit cukřenku, co mi ji Eddie odpoledne laskavě půjčil. Tady ji máte a vřelý dík! (*Začichá.*) Tak trouba už zas funguje.

BŮVOLOVÁ

Eddie spravil!

O'HAROVÁ

Manžel říkal. Váš syn je chytrý chlapec. Ale jak tam tak ležel, víte, s hlavou v troubě, vypadal jako – pštros.

BŮVOL

Jako pštros?

O'HAROVÁ

Ten pták, co strká hlavu do písku a myslí si, že ho není vidět. (*Zasměje se.*)

BŮVOL

Ale spravil!

O'HAROVÁ (*pořád se smíchem*)

To spravil! Tak, a já musím běžet. Sbohem, pane Bůvol!

BŮVOL

Sbohem.

Paní O'Harová odejde, pan Bůvol se vrátí k troubě a podlije kuře. Dveře koupelny se otevřou a paní Bůvolová vejde do ložnice.

16. Ložnice Bůvolových

Paní Bůvolová vstoupí, uvidí Eddieho ležet na posteli v šatech a praví přísně:

BŮVOLOVÁ

Eddie! Kolikrát ti mám říkat, že se v šatech nemáš válet –

Z kuchyňky zahřmí hlas pana Bůvola:

BŮVOL (*anglicky*)

Mluvte anglicky!

BŮVOLOVÁ (*anglicky*)

Eddie! Nelehej v posteli v obleku!

Eddie něco zamumlá, pak se posadí na posteli. Tváří se, jako by uviděl strašidlo. Paní Bůvolová otevře domácí lékárničku, hrabe se v ní a nakonec vytáhne tubu označenou jako projímadlo. Obrátí se k Eddiemu. Pak promluví polohlasem a česky:

BŮVOLOVÁ

Něco tě bolí, Eddie?

EDDIE

Ale nic, mami.

BŮVOLOVÁ

Moc dobře nevypadáš, chlapče.

EDDIE

Nic mi není.

BŮVOLOVÁ

Nedostals zas ve škole pětku z matematiky?

Z kuchyňky opět zahřmí (*anglicky*) hlas pana Bůvola:

BŮVOL
Mluvíte anglicky?

BŮVOLOVÁ *(velmi hlasitě)*
Ano, Josefe, my mluvíme! *(Potom polohlasem česky:)* Eddie,
odstroj se, přinesu ti kuře.

Položí dlaň Eddiemu na čelo a zavrtí hlavou.

BŮVOLOVÁ
Čelo máš studený. Nic ti není.

A odejde z ložnice.

17. Kuchy ka v byt Bůvolových

Paní Bůvolová vejde do kuchyňky, natočí si vodu do sklenice, vytřepe z tuby na dlaň pár pilulek a pak si všimne manžela. Její manžel vytáhl kuře z trouby. Kuře nyní leží na kuchyňském stole, zatímco pan Bůvol klečí na podlaze s hlavou v troubě. Paní Bůvolovou to zaujme.

BŮVOLOVÁ
Co to tam prohlížíš?

BŮVOL
Je tam tma jak v prdeli. Jak tam moh Eddie vůbec něco
spravit - když měl hlavu v troubě?

Paní Bůvolová krájí kuře a mluví, jako by byla myšlenkami někde jinde.

BŮVOLOVÁ
Hlavu v troubě?

BŮVOL
To přeci povídal O'Hara. Jako pštros.

Paní Bůvolová jenom zavrtí hlavou a pokračuje v porcování kuřete.

BŮVOLOVÁ

Hlavu v troubě... Inu...

Najednou jí dojde, co vlastně Eddie asi dělal s hlavou v troubě. Na tváři se jí objeví hrůza.

BŮVOLOVÁ

Panenko Mariá! Hlavu *v troubě!*

Otočí se a utíká do ložnice.

18. Psychiatrova ordinace

Elegantně oděný pomladší psychiatr klade otázky panu Bůvolovi a odpovědi zapisuje do předtištěného formuláře. Vypadá spíš na byrokrata než na lékaře.

PSYCHIATR

Vyskytuje se v rodině nějaká duševní nemoc?

BŮVOL

Ne.

PSYCHIATR

Dobrá. Je v současné situaci vaší rodiny cokoliv abnormálního? Nějaká stressová situace?

BŮVOL

Stressová situace?

PSYCHIATR

Například rodinné hádky, které by mohly chlapce ovlivnit. Nebo nějaké finanční problémy?

BŮVOL

Víte, pane doktore, my jsme emigranti...

PSYCHIATR

Ale říkal jste, že máte stále zaměstnání?

BŮVOL

Mám. Ale -

PSYCHIATR

Takže žádné rodinné problémy?

BŮVOL

Ne. Víte -

PSYCHIATR

Dobrá. Teď dávejte pozor. Bil jste syna někdy?

BŮVOL

Samozřejmě. Bil.

Psychiatr významně pohlédne na pana Bůvola a teprve pak si udělá poznámku.

19. Psychiatrova ekárna

Eddie sedí naproti dvěma ženám. Jedna je mladá dívka, druhá patrně její matka. Těžko však říct, která je víc sexy. Obě mají minisukně a blůzy s hlubokým výstřihem. Dcera vypadá trochu jako debil: bezostyšně dělá na Eddieho oči, opět a opět si dává nohu přes nohu, vrtí sebou na židli, takže mladá řadra v tenké blůze se pružně houpají. Matka se chová stejně. I ona koketně mžourá na Eddieho, dává si nohu přes nohu. Eddie se pohledem setká s dcerou, pak mu zrak přilákají dívčina řadra, s velkou námahou se od nich odpoutá a setká se s posměšným pohledem matky. Rychle oči sklopí, ale znova ho přiláká zajímavé místo - tentokrát světlý stín mezi matčinýma nohama, jak si opět dává jednu přes druhou. Eddie se snaží koukat jinam, ale pronásleduje ho posměšný pohled dcery. Obě dámy zřejmě psychiatrovu pomoc potřebují. Eddie polkne, potom už je pohled na ty dvě pro něho moc, vstane a spěšně odejde z čekárny.

20. Psychiatrova ordinace

Psychiatri si už všechno zapsal do formuláře a nyní poučuje pana Bůvola.

PSYCHIATR

Podle toho, co jste mi pověděl, jde o poněkud nevyváženou pubertální osobnost. Třikrát denně ať užívá tyhle pilulky a velmi vám doporučuji, abyste mu koupil tuhle knihu.

A ukáže panu Bůvolovi knihu s dobře čitelným titulem *Problémy lásky a života pro chlapce*. Pan Bůvol si knihu vezme a nedůvěřivě si ji prohlíží. Psychiatr pokračuje v lekci:

PSYCHIATR

Vaše nevhodné zacházení s chlapcem – mám na mysli bití – ho mohlo inhibovat jak sexuálně, tak i jinak. Také to, co jste mi řekl o možných homosexuálních sklonech bratra vaší manželky – toho, co ho zastřelili – je nutno vzít v úvahu. Je vždycky chyba podceňovat výskyt homosexuality u kteréhokoliv příbuzného. Homosexuálové mají větší sklon k sebevraždě a –

Po celou dobu psychiatrovy lekce listoval pan Bůvol v knize, ale teď se zeptá:

BŮVOL

Je v knize něco pro pubertální *emigranty*?

PSYCHIATR

Pro pubertální emigranty? To není zapotřebí. Tyhle problémy, drahý pane, jsou stejné všude na světě.

21. Záchod u psychiatrovy ordinace

Eddie stojí nad záchodovou mísou. Vidíme jen jeho obličej, oči má zavřené, ve tváři výraz jakéhosi intenzivního prožitku. Zprvu není jasno, co dělá, ale zanedlouho nám to dojde. Je to něco, co

se téměř nikdy na plátně neukazuje. Ani my to neukážeme. Ale víme, oč jde.

22. Na ulici před inžákem

Paní Bůvolová rozmlouvá s Mme Beliveau o dětech. Obě mluví anglicky, protože to je jejich jediný společný jazyk. Ani jedna ho neovládá perfektně, ale jejich hovornost tu nesnáž překonává.

BŮVOLOVÁ

Ten můj chudák chlapec! Je v Kanadě tak nešťastný!

BELIVEAU

Já rozumím! Danielle, ta je v Ontariu taky velmi *malheureuse*.

BŮVOLOVÁ

Kluci i holky si z něj dělají legraci. On není krásný –

BELIVEAU

Není krásný? *Oh, pauvre petit garçon!*

BŮVOLOVÁ

A neovládá anglicky dobře. Děti jsou zlé –

BELIVEAU

C'est vrai! Anglické kanadské děti, ano. Ale nikoli *les Français!* Francouzské kanadské děti jsou *joli*, paní Bůvolová.

BŮVOLOVÁ

Eddie chodí do anglické školy. Tu není francouzská škola.

BELIVEAU

Danielle taky. Ale váš chlapec, on by se měl stýkat s neanglickými dětmi. On by se cítil – *qu'entre ses propres* – mezi svýma.

Kolem obou dam projde velice pomíchaná tlupa mládeže. Černoši, běloši, hlavně pihatí, Číňani, Židi, Italové. Mají kytaru a zpívají nějaký rockový song. Obě dámy za nimi hledí, potom Mme Beliveau vezme paní Bůvolovou rezolutně v podpaží a odvádí ji pryč.

BELIVEAU

Něco vám povím – poslyšte, můžu vám říkat křestním jménem?

BŮVOLOVÁ

Ale ano, prosím. Já se jmenuju Jiřina.

Cize znějící jméno Mme Beliveau poněkud zarazí.

BELIVEAU

Oh! Jiržšina. *C'est très difficile, n'est pas?*

BŮVOLOVÁ

Jak vy se jmenujete?

BELIVEAU

Prudence. Něco ti povím, Jiržšino.

Paní Bůvolovou jméno rovněž trochu zarazilo.

BŮVOLOVÁ

Prů – dáns?

BELIVEAU

Oui. Poslyš: Danielle bude mít – *l'anniversaire?* Narozeniny. Party, *vous savez?* Řekni vašemu *petit garçon*, aby na ni přišel! Na party budou jen cizí Kanaďané: *les Français*, Španělé, Italové a *aucun stupide Anglosaxon!*

23. Pekárna

Vidíme opět zamračený tučný obličej pana Bůvola. Je zabrán do rozhovoru s drobným snědým mužem v bílém, jehož zdobí knírek à la Clark Gable. Je to pan Alberto Ficini, pekařský mistr podniku. Pan Bůvol mu vykládá, jaké to bylo u psychiatra.

BŮVOL

Řek mi, že ponivač biju Eddieho, má inhibice. Řek někdo v rodině možná byl blázen jako strejc Jerry, kterej prej měl homosexuální sklony. Dal Eddiemu prášky, třikrát denně, a řek, když mu nepomůžou, dá mu elektrickej šok nebo co...

Pan Ficini má už těch nesmyslů dost. Promluví rezolutně:

PAN FICINI

Na ty kraviny zapomeň! Kluk potřebuje ženskou!

BŮVOL

Asi budeš mít pravdu. Ale když kluk není hezkej. A taky se stydí, děsně se stydí. Holky se hihňaj, když -

PAN FICINI

Kdo mluví o holkách? Mluvím já o holkách? Já řek ŽENSKOU, Giuseppe!

BŮVOL

Ty myslíš...?

PAN FICINI

Samosebou! Samosebou žádnou uhihňanou puberťáčku, která nemá ponětí, jakej poklad má mezi nohama. Koukni: Když tys byl kluk - uměls číst a psát?

BŮVOL

Samosebou.

Pan Ficiniho tato odpověď zaskočí.

PAN FICINI
Nojo... ale proč?

BŮVOL
No - u nás doma umí každěj.

PAN FICINI
Protože?

BŮVOL
Protože - je to civilizovaná země.

PAN FICINI
Protože se to NAUČEJ! Ve škole! Nemám pravdu?

BŮVOL
Aha, vím, co myslíš. Ženská se naučí -

PAN FICINI
Ne SE naučí! HO naučí! Naučí ho umění milovat. Říkáš, že se stydí? O. K. Pitomá holka si z něj bude dělat srandu. Ale zralá ženská mu bude rozumět. Ženská, která má zkušenosti. Která rozumí mužový - anebo i klukový - duši!

Jak panu Ficinimu huba jede, pan Bůvol se čím dál víc mračí. Ale najednou se mu obličej rozzáří. Až dosud se díval do země a předstíral, že uvažuje o Ficiniho slovech. Teď však uvidí něco za jeho zády. Pan Ficini si toho zatím nevšimne a vzrušuje se čím dál víc vlastními pedagogickými radami. Pan Bůvol se usmívá.

PAN FICINI
Zralá žena, chápeš? Ne nějaká sušinka žádný kozy, žádná prdel a s lavórem místo pěknýho kulatýho břicha. Ženská

pod rukama sametová, samá měkká oblina, ta když tě obejmě – myslím Eddieho – bude mu jako v peřince...

A za zády pana Ficiniho spatříme ukázkou takového tvora. Je to ta paní Ficini, které pan Bůvol pomáhal snést dva pytle s dobrotami. Vešla do pekárny hlavním vchodem a blíží se svůdným krokem, který zcela poutá pozornost pana Bůvola.

PAN FICINI

Všechno nás musí někdo naučit. Láska je umění nebo řemeslo jako cokoli jiného. Když jako kluk máš špatného učitele – nějakou pitomou nezkušenou holčičku – může tě nadosmrti poznamenat. Láska se ti může zprotivit, přijdeš o všechny milostný rozkoše. Takže co potřebuješ, je dobrá učitelka, zkušená učitelka. Když mně bylo patnáct, můj starší brácha mě vzal do domu lásky. Do smrti mu nepřestanu děkovat. Měl jsem ty nejlepší učitelky, jaký si umíš představit. A protože tvůj kluk staršího brácha nemá, je to tvoje rodičovská *povinnost*, sehnat mu nejlepší učitelku, jaká je k mání!

Pan Bůvol neposlouchá, je totiž zcela soustředěn na přicházející paní Ficini. Konečně si pan Ficini všimne, že mu jeho přítel nevěnuje pozornost, otočí se a zmlkne uprostřed věty. Claudia se na pana Bůvola usmívá, a když si všimne manžela, nasadí vážný výraz.

CLAUDIA

Ciao, Alberto!

Pan Ficini vrhne na pana Bůvola podezřívavý pohled.

24. Interiér vozu pana Ficiniho

Pan Ficini řídí, pan Bůvol sedí vedle něho, oba se tváří velmi vážně. Pan Bůvol snad dokonce provinile. Vzadu vidíme Eddieho smutný obličej. Všichni tři jsou ustrojeni do společnosti. Pan Ficini mluví téměř slavnostně.

PAN FICINI

Ne. Tohle děvče je Francouzka. Nemusí to proto bejt zralá ženská. Francouzi se to učí v útlým mládí. I jako mladý holky jsou už dobrý učitelky. Je to Francouzka, to máš jako kdyby to byla zralá ženská.

Pan Bůvol se snaží se vším souhlasit. Konec konců, pan Ficini je autorita přes sex.

BŮVOL

Děvče jsem nikdy neviděl. Ale její matka je velmi - sexy. A je rozvedená.

FICINI

Nemluvils o tom s její matkou? Matka by asi byla ještě lepší...

BŮVOL

No - to ne. Nemoh jsem sebrat odvahu. Ona je to taková nóbl dáma...

PAN FICINI

Ale je to *Francouzka!* Nebo ne? Francouzky, mně můžeš věřit, jsou vynikající v posteli, ale jako manželky stojí za starou belu. Jejich manželství je samá nevěra. Francouzky nejsou jako Italky!

Pan Ficini pohlédne na pana Bůvola napůl nedůvěřivě, napůl významně. Pak pokračuje v kázání.

PAN FICINI

Italka je především zbožná. To znamená, že moc dobře ví, že nevěra je smrtelný hřích! A taky ví, že za ten hřích ji Bůh šeredně ztrestá! My takovou ženskou podle starýho zvyku zbijeme bejkovcem a jejímu svůdci ušmiknem koule!

Pan Ficini prudce zmlkne a podívá se na svého přítele, co tomu říká. Pan Bůvol se poněkud zděsil.

BŮVOL

To – dostanou, co si zaslouží!

PAN FICINI

Moje manželka – však ji znáš – je vzor manželský věrnosti. Jenže je hrozně krásná. (*Odmlčí se.*) Proto jsem bez kamarádů.

BŮVOL

Bez kamarádů?

PAN FICINI

Všichni mí kamarádi se do Claudie zamilujou! Musel jsem se přestěhovat z italský čtvrti do čistě anglický. Všichni mí kamarádi se o ni pokoušeli, a to se mnou byla teprve zasnoubená. Každý se s ní chtěl vyspat! Přefiknout ji, Giuseppe! Ona sice všem dala košem – jenže oni ji obtěžovali dál! A já? Já byl nucen – ušmíknout jim koule! S kamaráďofterem byl pak přirozeně konec.

Pan Ficini významně pohlédne na pana Bůvola, který se proti své vůli opět zatváří provinile.

BŮVOL

Přirozeně. (*Pochvíli:*) Víš, já jsem taky katolík. Věřím v posvátnost manželství. Jakživ jsem nebyl manželce nevěrný. A jakživ nebudu.

PAN FICINI (*velmi významně*)

To uděláš moc dobře, Giuseppe!

Pan Bůvol pořád neví, jestli ho pan Ficini z něčeho nepodezírá, a tak se snaží přítele ujistit o svých vzorných zásadách.

BŮVOL

Já se ti s něčím svěřím, Alberto. Když se podívám na něčí manželku a když je tak nádherná jako tvoje, začnu bejt prakticky impotentní. To je ta moje katolická výchova.

Výraz na tváři pana Ficiniho nenasvědčuje tomu, že by ho pan Bůvol přesvědčil.

25. Hospoda s topleskami

Hlasitý hovor a kouř. Toplesky, dívky nahoře bez, tančí na několika pódiích, kytaristi s obličejí hráčů pokeru vyluzují díky zesilovačům ohlušující rámus. U dlouhého baru popíjí řada lhostejných chlapů a Eddie rozpačitě sedí mezi svým hromotlucným, ale mlčenlivým otcem, který se zde rovněž necítí doma, a hovorným panem Ficinim. Na rozdíl od svého přítele a jeho syna tu drobný Korzičan zřejmě doma je. Dokonce gestem důvěrného přátelství obejmě Eddieho kolem ramen. Pak ukáže na tanečnici na pódiu, velice štědře obdařenou vнадami.

PAN FICINI

To je kočka, Eddie, co? Podívej ty kozy!

Ty kozy se houpou nahoru dolů, vlevo vpravo, a dívka se smyslne kroutí v bocích. Eddie zrudne a pan Ficini spustí průhlednou lekci.

PAN FICINI

Víš, Eddie, když jsem byl cucák jako ty – to bys do mně neřek, když se na mě podíváš dnes, že ne? – ale já se holek *bál!* Jak jsem se na nějakou kouknul, byl jsem rudej jako ty a začal jsem koktat! Jednou jsem v lunaparku páčil za nějakou štabajznu, měla kozy jako tahle –

Pan Ficini opět ukáže na velká natřásající se ňadra. Kamera zachytí jejich pohyby a my slyšíme pouze hlas pana Ficiniho:

PAN FICINI

- chodil jsem za ní dvě hodiny - ale neměl jsem odvahu přejít do útoku! Teda oslovit ji, říct jí pár hezkejch pitomostí a potom - za křoví s ní! Tak jsme to dělali na Korzice! Šoustali jsme za křovím. Na trávě. *Mamma mia*, to bylo! Ale tenkrát? Já za ní chodil jak vůl, celej večer, ona mě v jednom kuse zvala pohledem, jenže já byl pitomec, já byl stydlivka! Myslel jsem si, že nejsem dost hezkej. Byl jsem pod míru, plnej ksicht nežitů - a víš, Eddie, co se stalo?

Poněkud agresivní chování pana Ficiniho jako by víc a víc bralo Eddiemu odvahu. Na čele mu vyrazily kapky potu, dokonce vrhne zoufalý pohled na otce, jenže pan Bůvol si sám utírá obličej barevným kapesníkem. Aspoň ho Eddiemu nabídne s poznámkou:

BŮVOL

Je tu vedro jak v prádelně!

Pan Ficini ho zpraží pohledem. Kazí mu totiž předpokládaný účinek pedagogického exempla.

PAN FICINI

A víš, co jsem udělal s tou kozatou korzickou kráskou?

Eddie jen zavrtí hlavou a zamumlá:

EDDIE

Nne...

PAN FICINI

Nakonec jsem ji přece jen dohonil, nohy se mi třásly, něco hroznýho, hlas taky. A víš, co jsem jí řekl?

EDDIE

Nne...

PAN FICINI

Zeptal jsem se jí, kolik je hodin!

Pan Ficini se pohodlně opře v barové stoličce a kouká, jak bude pointa příběhu působit. Panu Bůvolovi, stejně jako Eddiemu, vzala řeč. Konečně se pan Bůvol rozpačitě zeptá:

BŮVOL

A - co ona?

PAN FICINI

Podívala se na hodinky a řekla mi, kolik je hodin.

BŮVOL

A - co ty?

PAN FICINI

Co já? Zdvořile jsem jí poděkoval a šel jsem pryč. Takovej korunovanej vůl jsem byl! Pak jsem stál za bou-
dou, kde prodávali hot-dogy, a víte, co se stalo?

Pan Bůvol a Eddie jenom zavrtí hlavami.

PAN FICINI

Oslovil ji Federico, vesnickej hrbáč. A holka ze mě byla
tak otrávená, že odešla s tím *hrbáčem*!

BŮVOL (*nejapně*)

Kam?

Pan Ficini téměř exploduje nad takovou nechápavostí.

PAN FICINI

Kam, kam! Samozřejmě že *za keře*!

Prsatou tanečnici na pódiu vystřídá homosexuální zpěvák v lososově růžovém odění a pustí se do zpěvu. Kamera panorámuje

lidi popíjející v hospodě, prsatá tanečnice sedí nyní v průhledné blůze u baru s chlapem, který vypadá na drvoštěpa, opodál vidíme rozpačitý postarší turistický pár, několik obvyklých starých prasáků a mezi nimi, nyní u stolu, ty tři spiklence. Eddiemu se v obličejí nehne ani sval. Ficini se rozhořčeně mračí na zpěváka, který se kroutí jako tanečnice. Kamera znova panorámuje, a když píseň končí, vrátí se k naší trojici. Pan Ficini pokládá za svou povinnost dát Eddiemu poslední ponaučení.

PAN FICINI

Ta holka, co s ní zejtra půjdeš na rande -

EDDIE

Nejdu s ní na rande. Její máti mě jenom pozvala na party, protože ona má narozeniny.

PAN FICINI

A k čemu taková party je? Co myslíš? Aby sis s ní vyjednal rande! A tahle holka - je to Francouzka, že? Jak se jmenuje?

Eddie pokrčí rameny, neví. Odpoví za něj otec.

BŮVOL

Danielle.

PAN FICINI (*zasněně*)

Danielle... Krásný jméno!

A znova obejmeme rozpačitého Eddieho. Lekce vrcholí.

PAN FICINI

Danielle! Neboj se jí, Eddie, jako já se bál, když jsem byl cucák jako ty! Do útoku! Popadni ji kolem pasu! Ona se bude trochu bránit, ale to jen, aby se neřeklo. To nic neznamená. V duchu už ti dala! A brzo ti dá za keřem.

Neváhej! Zaútoč! Kecej jak herec! Sved' ji, Eddie! Za keře s Danielle!

Pan Ficini pozvedne číši a přitukne si s panem Bůvolem.

26. Chodba před bytem Bůvolových

Na dveřích je cedule JOSEPH J. BŮVOL. Dveře se otevřou a objeví se v nich Eddie v černém obleku, který je mu trochu malý. V ruce drží veliký pugét. Paní Bůvolová mu oprašuje poslední zbytečky prachu z vykartáčovaného saka. Eddie se prkenným krokem vydá chodbou k výtahu. Jeho matka ho sleduje láskyplným pohledem.

27. Před blokem inžáků

Eddie s velikým pugétem pomalu kráčí po chodníku. Je krásný letní den, z hloučku dívek na rohu se ozve zahihňání, když holky spatří smrtelně vážného chlapce. Stará paní v klobouku ozdobeném umělými květinami se na Eddieho usměje. Z poličního tlampače zaznívá jakási milostná píseň a na trávníku za lavičkou se vesele páří dva psi, bulteriér a baset. Majitelka jednoho z nich, staropanensky vypadající dáma, na lavičce usnula. V ruce však pořád drží vodítko svého psa. Eddie se zastaví a zírá na počínání pejsků přesmutnými očima ve věčně smutném obličejí. Potom mu na tvář padne stín a Eddie vzhledne. Stojí před ním policajt a dvojsmyslně se na něho usmívá. Eddie zrudne a rychle odejde.

28. Chodba v jiném inžáku

Dveře výtahu se otevřou. Uvnitř je mačkanice. Ve dveřích stojí dvě dámy s velikými ňadry jedna proti druhé. Za těmi ňadry se objeví Eddie a musí se mezi nimi protáhnout. Se značnými nesnáze - a s poněkud zmačkaným pugétem - se dostane z výtahu. Před jedněmi dveřmi se zastaví. Cedulka na nich oznamuje, že tu bydlí Mme Prudence Beliveau a Mlle Danielle Beliveau. Eddie si utáhne kravatu a zaťuká. Dveře se otevřou. Ozve se hudba z reproduktoru a radostný halas shromážděné společnosti. Ve dveřích stojí Mme Beliveau a přívětivě se na Eddieho usmívá.

BELIVEAU
Přejete si?

Eddiemu selže hlas, takže si musí odkašlat.

EDDIE
Já - hmm - já jsem Eddie Bůvol.

Paní Beliveau doširoka otevře oči a zatváří se překvapeně. Otevře ústa v němém „Oh!“ a upřeně hledí na vysokého hubeného chlapce. Eddie zrozpačítí, ale statečně řekne:

EDDIE
Přišel jsem pogratulovat Danielle k narozeninám...

... a napřáhne ruku s pugétem k hezké paní Beliveau. Ta se vzpomene, ale mimovolně promluví svou mateřtinou:

BELIVEAU
Oh, vous êtes Bůvol, vous même?

EDDIE
Ano.

BELIVEAU
Oh!

Pak se obrátí dovnitř do bytu a zavolá:

BELIVEAU
Danielle! Danielle! Viens ici!

Hledí na zavřené dveře pokoje, za nimiž se veselí společnost. Eddie se na ně rovněž zadívá. Dveře se otevrou a ruka s pugétem mu klesne. Ve dveřích se objeví Danielle v krásných bílých krajkových šatech. Je to asi pětiletá holčička. *La petite fille* pro *le petit garçon* pana Bůvola.

29. Budova torontského letiště – Přílety

Rodinka pana Bůvola stojí v hale Příletů. Tlampač ohlašuje přistání letadla společnosti American Airlines z Austinu v Texasu. Rodinka je viditelně nervózní. Pan Bůvol napomíná syna.

BŮVOL

Nehrb se, Eddie. Prastrejc si bude myslet, že máme v rodině kripla.

Pasažéři z Texasu se začínají trousit z východu. Nad proudem příchozích ční mohutný Texasan v stetsonu. Pan Bůvol přikročí k urostlému cizinci a nejistě se zeptá:

BŮVOL

Mr. Novack?

Mohutný Texasan kývne. S dobře nacvičeným radostným výkřikem se pan Bůvol vrhne na příbuzného a sevře ho v objetí.

BŮVOL

Strýčku Same!

Opravdu. Ačkoliv má na hlavě stetson místo cylindru, něčím vysoký muž z Texasu skutečně připomíná Strýčka Sama z plakátů.

30. Vyhlídková restaurace na letišti

Rodinka a Strýček Sam sedí u opulentní hostiny. Všichni mají pod bradou plastické bryndáky s kresbou langusty, vyvedenou stylem kreslířů Walta Disneyho. Skleněná stěna restaurace skýtá krásný výhled na Toronto. Je barevný letní večer, slunce zapadá nad dálavami rozlehlého velkoměsta. Eddie, jako obyčejně se smutným výrazem ve tváři, zírá na svou langustu. Mluví se anglicky, protože strýček Sam přijel do Ameriky jako dítě a česky zapomněl.

STRÝČEK SAM

No co? V životě jste neviděli langustu?

Všichni tři Bůvolovi odpoví unisono:

BŮVOLOVI

Ne.

STRÝČEK SAM

Nejlepší žrádlo na světě. Jenom se člověk musí naučit, jak se dostat k masu. Dívejte se!

Speciálními kleštěmi a s krutostí téměř sadistickou začne strýček Sam odborně lámat krunýř langusty. Rodinka upřeně sleduje, jak Texasan nakládá s mrtvým zvířetem, a je vidět, že všem je trochu nevolno.

BŮVOL

Je to pravda, že je vaří zaživa?

STRÝČEK SAM

Samozřejmě. Maso pak chutná, jak má.

Bůvolovi opět chvilku sledují strýčkovo rabiácké počínání.

BŮVOL

My zvířata zabijeme, než je vaříme.

STRÝČEK SAM

To s langustou nejde. Jinak za svoje prachy dostanete podřadné zboží.

Pan Bůvol se jako vždy snaží vyhovět, ze stolu vezme kleště, vloží do nich klepeto a se zavřenýma očima zmáčkne. Paní Bůvolová rovněž zavře oči. Eddie mírně zezelená.

STRÝČEK SAM

No tak! Do toho! Když to vystydne, nestojí to za nic!

31. U baru v restauraci

Pan Bůvol sedí se strýčkem Samem na vysokých barových židličkách. Hraje malé combo, na parketu tančí několik párů.

BŮVOL

Děkuju za večeři, Same. Bylo to báječné!

STRÝČEK SAM

Takže sis na langustě nakonec pochutnal?

BŮVOL

Samozřejmě. *(Krátce se odmlčí.)* Poslyš, strýčku –

Pan Bůvol zaváhá, strýček Sam to na něm pozná.

STRÝČEK SAM

Pověz mi o sobě něco víc. Jak to vypadá v práci?

BŮVOL

O tom jsem s tebou chtěl mluvit. Mám dobrý džob. Velmi důležitý.

STRÝČEK SAM

Co děláš?

BŮVOL

Nočního manažera ve velké pekárně.

STRÝČEK SAM

Výborně! Já jsem ve Státech začínal jako čistič bot.

O tom však pan Bůvol nechce slyšet.

BŮVOL

Ano. Mám dobrý džob. Jenže víš, když jsme přijeli do Kanady, řek jsem si: Tohle je země, kde má člověk příležitost. Každý člověk. Tady se pořád ještě může

soukromě podnikat. Měl bych si zařídit nějaký byznys, něco jako -

STRÝČEK SAM

Díváš se na to správně, Joe!

BŮVOL

Víš, ve staré vlasti jsem jezdil na parní lokomotivě.

STRÝČEK SAM

Opravdu?

BŮVOL

Jenže pak mi dali výpověď, že prý je riskantní mě zaměstnávat.

STRÝČEK SAM (*zamračí se*)

Chceš říct, žeš zavinil srážku vlaků?

BŮVOL

Ale ne. Bratr mé manželky se stal politicky nespolehlivý. Chtěl utýct přes hranice a chytli ho.

STRÝČEK SAM

On dělal do politiky?

BŮVOL

Ne. Byl to švec. Soukromý podnikatel.

Vtom kapela spustí a několik lidí se dá do tance. Jsme svědky němohry mezi paní Bůvolovou a jejím synem, kteří nad šálky kávy pořád sedí u stolu. Paní Bůvolová naznačuje Eddiemu, aby si s ní šel zatancovat. Eddie není zrovna nadšen, ale rezolutní paní nakonec překoná jeho nesmělost. Pustí se tedy do tance, paní Bůvolová s poněkud starosvětskou elegancí, Eddie velice neobratně. Mezitím se oba muži u baru dostali k námětu páně Bůvolových plánů do budoucnosti.

BŮVOL

V Kanadě už strojvůdci parních lokomotiv nejsou potřeba. Tak jsem si myslel, že nejlepší by bylo koupit si nájemnický podíl naší pekárny. Open Window Bakery.

STRÝČEK SAM

Výborně!

Pan Bůvol zašilhá po texaském strýčkovi a pokusí se mu naznačit, proč o tom mluví.

BŮVOL

Jenomže, chápeš. Abych si mohl koupit nájemnický podíl, potřebuju, no, jistou sumu peněz.

Strýček Sam buď nepochopil, anebo pochopil moc dobře. Skočí mu žoviálně do řeči.

STRÝČEK SAM

Ty to dokážeš, Joe! Tahle země pořád ještě dává příležitost každému! Já začínal stejně jako ty - z ničeho! A podívej se na mě dnes!

Pana Bůvola reakce strýčka Sama poněkud namíchne.

BŮVOL

Tys přišel, když ti bylo šest!

STRÝČEK SAM

To máš pravdu, Joe. A věř mi: pro kluka z cizí země je to perná zkušenost! Ale já tvrdě pracoval a dokázal jsem to! Dneska jsem Američan!

BŮVOL *(má už vztek)*

A já jsem Kanadan!

STRÝČEK SAM

Jedno a to samý! Tohle je taky svobodná země. A ty jsi teď svobodný člověk, Joe! Pamatuju se, jaký jsem měl pocit svobody, když jsme přijeli. Přes všechny potíže na začátku.

Pan Bůvol chvílku uvažuje, čím by parýroval, pak řekne zavile:

BŮVOL

Jo. Ale tys neměl kluka, jako mám já, kterej by potřeboval pomoc!

Oba pohlédnou na Eddieho, jenž neohrabaně tancuje s matkou. Přiblížíme se k té nesourodé dvojici, takže slyšíme, o čem si - česky - povídají.

BŮVOLOVÁ

Vidiš, jak ti to jde, Eddie! Tancuješ jako gigolo.

EDDIE

Netancuju, mami.

BŮVOLOVÁ

Tancuješ. Akorát...

Paní Bůvolová si víc přivine syna k hrudi.

BŮVOLOVÁ

... že bys mě měl držet víc u těla. Když tancuješ s holkou, musíš ji pevně obejmout!

EDDIE

Ale mami, takhle už kluci s holkama netancujou. Holky tě dnes takhle neobjímaj.

BŮVOLOVÁ

Nebudeš mi, Eddie, povídat, že holky kluky neobjímaj. Holky kluky objímaj i dnes, Eddie!

Kamera se vrátí k baru. Oba muži pořád hledí na paní Bůvolovou a na Eddieho.

STRÝČEK SAM

To znám. Ale vyhnat klukovi holky z hlavy není žádný problém. Poslyš, Joe: vezmu kluka na týden do Států. Potřebuje trochu dobrodružství. Nové dojmy! Není nad divokou, nezkaženou přírodu, ta člověka vyléčí ze zvířecích pudů! Vezmu ho do Yellowstone! Tam, tváří v tvář věčnosti, zapomene na ty samičky!

Strýček Sam znalecky zamrká na pana Bůvola. Ale v očích mu svítí nějaká neplecha.

32. Knihkupectví

Pan Bůvol a pan Ficini rozmlouvají v malém knihkupectví s prodavačem.

PRODAVAČ

Bohužel, tuhle knihu právě nemáme na skladě. Jakže se prosím jmenuje?

BŮVOL

Problémy lásky a života pro chlapce.

PRODAVAČ

Ne, tu rozhodně na skladě nemáme. Ale snad byste si na to téma vybrali něco podobného?

Prodavač ukáže na řadu knih v pestrých obálkách. Pan Ficini jednu vytáhne a řekne pohrdavě.

PAN FICINI

To je naprostá blbost. Knihy nic nevyléčí. Těchhle pitomostí vychází tuny, jen aby nakladatel vytahal zákazníkům peníze z kapes. Všechny takový manuály jsou na jedno brdo. Jak bez námahy zbohatnout. Bez námahy! Když člověk něco chce, musí se sakra namáhat! Knihy tvůj problém nevyřeší. To je pustá pověra.

Sebere z police jinou knihu a pohrdavě si ji prohlíží. Titul na obálce – Mužská impotence – je velice nápadný.

PAN FICINI

Koukni se na tohle! Maj to lidi problémy!

Pan Ficini se vztekle zasměje, otevře knihu namátkou a objeví se fotografie ztopořeného pyje.

PAN FICINI

Sakra! To může bejt docela dobrý čtení! (*Horlivě listuje knihou.*) Číst takovýhle knihy *pro zábavu*, to je jiný kafe. Čas od času člověk potřebuje trošku osvěžení, ne?

BŮVOL (*úslužně*)

Jistě. Taky si rád přečtu dobrou knížku.

Pan Ficini nese knihu k pokladně a nepřestává mluvit.

PAN FICINI

Ale myslet si, že ti knihy pomůžou – to je samozřejmě pitomost. A hlavně nevěř psychiatrům! Anebo tomu tvému strejci. Vzít Eddieho do Grand Canyonu, aby ho vyléčily krásy přírody! Blbost!

33. Před KIT KAT klubem

Strýček Sam a Eddie, oba se stetsony na hlavě a v kovbojských botách, kráčí podél řady vysokých kaktusů. Ve večerním slunci vrhají kaktusy na poušť dlouhé stíny. Jdou k domu ve španělském

stylu, s lucernou nade dveřmi. Nad ní je velká cedule KIT KAT KLUB. Strýček Sam zazvoní, dveře se otevřou a oba vstoupí.

34. Uvnitř KIT KAT klubu

Místnost je v polotmě, v průčelí malý barový pult a sem tam kulaté stolky. Ze starobylého juke-boxu zní tichá hudba. Eddie sedí u jednoho stolku sám, strýček Sam rozmlouvá s křiklavě nalíčenou ženou za barem.

STRÝČEK SAM

Je to, abych tak řek, zvláštní případ, rozumíte?

MADAM

Nebojte se. Postarám se o něho. Mám tu zbrusu novou holku.

Madam jde k Eddiemu a něco mu říká, neslyšíme co. Eddie vstane a jde s madam - madam ho spíš postrkává - k pestře pomalovaným dveřím a za nimi oba zmizí. Strýček Sam je sleduje pohledem, pak se obrátí ke skleničce před sebou, vzdychne a napije se. Pomalované dveře se otevřou, vejde pěkně oplácaná prostitutka a sedne si na barovou stoličku blízko strýčka Sama. Strýček Sam na ni zazírá, prostitutka se usměje a změří si dobře zachovalého starce od hlavy k patě. Strýček Sam se usměje na ni.

35. Prostitut in pokoj

Nejprve, jako už tolikrát, vidíme smutný Eddieho obličej ve velkém detailu. Kamera poodjede a zjistíme, že Eddie stojí v koutě pokoje, nesmělý jako vždy. Mlčky hledí na dívku, která sedí na posteli. Ta nevypadá zrovna zkušeně. Není to žádná kráska, ale v očích má záblesk inteligence a v průhledném neglížé, jímž prosvítají panenská nadra, je evidentně nesvá. Po chvíli nejspíše osloví Eddieho.

DÍVKA

Třeba... třeba by ses mohl posadit... ke mně na postel... anebo...

EDDIE (*zrudne*)

Já... nemusím sedět. Děkuju.

Eddie se rozhlíží po pokoji. Na stěně jsou dva strašlivé obrazy z časopisu *Hustler*, na květinovém stolku stojí váza s neklamně čerstvou květinou. Potom si Eddie všimne dvou knih, které leží na nočním stolku vedle postele. Pohne se směrem ke stolku, dívka mu vedle sebe na posteli udělá místo.

DÍVKA

Posaď se a... svlíkni si... prostě, udělej si pohodlí...

Jenže Eddieho zajímají spíš knihy než dívka. Zvedne jednu a s velkým zájmem si ji prohlíží. Titul na obálce je vysázen divnými písmeny. Ale Eddie je číst umí. Přišel do Ameriky z malé země, kde se žáci základních škol museli to divné písmo naučit, ačkoliv je jim stejně cizí jako dětem mluvícím anglicky. A Eddie zvolna a nahlas slabikuje titul knihy.

EDDIE

Sergej Jesenin, *Stichy*.

Pohlédne na dívku překvapeně a zeptá se:

EDDIE

Ty seš Ruska?

Dívka se téměř začervená.

DÍVKA

Ne, nejsem. Já jsem... prostě... já studuju ruštinu na Stanfordu... víš...

Eddie mimovolně pohlédne na malá řadra pod průhlednou košilkou.

EDDIE
Ale proč teda...?

Dívka si všimne jeho pohledu a automaticky se pokusí ňadra zakrýt průhlednou látkou. Pochopí, že to nepomůže, a v rozpacích sebere z postele polštář a jím si ňadra přikryje. Potom se podívá na Eddieho.

DÍVKA
Mám to tady... jako takovej... letní džob... Džoby se... nesháněj lehce... a já nějakěj potřebuju... ty... ty seš můj první zák... ty seš tady můj první, víš...

Eddie rovněž tone v rozpacích, a tak změní téma.

EDDIE
No... třeba bysme mohli mluvit rusky...

Dívka vezme z nočního stolku druhou knihu a zavrtí hlavou:

DÍVKA
Ne! To ne! Já bych se styděla. Mluvím rusky hrozně špatně. Promiň na okamžik.

Zjistila, že polštář není moc dobrá pomoc proti zvědavým pohledům. Vyskočí z postele a běží do rohu pokoje. Visí tam neprůhledný župánek a dívka si ho obleče. Eddie se mezitím cele zabral do knihy. Dívka na něho chvíli hledí, potom sáhne do kapsy župánku, vytáhne brýle a nasadí si je na nos. Vypadá v nich jako intelektuálka, ačkoliv jsou to docela módní dámské brýle. Eddie zvedne oči od knihy, překvapením strne, ale potom se – poprvé za celý film – usměje.

EDDIE
To... jsou hezký brejle.

Jenže dívka nechce změnit situaci, jaká se mezi nimi vyvinula, zmínkou o hezkých brýlích. Odloží knihu na stolek – vidíme titul: *E. A. Poe: Sebrané básně* – vezme knihu Eddiemu a prohlásí rezolutně:

DÍVKA

Jenom ti přečtu jednu básničku, abys slyšel, jak nemožně mluvím rusky. Ale tu básničku mám strašně ráda.

Postrčí si na nose brýle, sedne si vedle Eddieho, jenž na ni nyní hledí téměř s obdivem, a celkem slušnou ruštinou čte Jeseninovu báseň. Jak čte, slyšíme z vedlejšího pokoje skrze stěnu rytmické zvuky: nejdřív slabounce, pak hlasitěji a hlasitěji, ale ne natolik hlasitě, aby to vyrušilo dívku a jejího „zákazníka“. Jsou to zvuky, jaké vydávají dvě lidská těla na velmi vrzavé posteli, když spolu provádějí cviky, jaké lidé obvykle v bordelech provádějí. – Po chvíli slyšíme, jak dívka čte – tentokrát anglicky – báseň E. A. Poea *Annabel Lee*. Angličtina je její mateřština, takže jí to jde líp než Jesenin. Eddie zbožně naslouchá. Po několika verších žena za stěnou dosáhne orgasmu – nebo jej aspoň předstírá – a vykřikne. Pak je zase ticho, slyšíme jenom dívčinu recitaci. Dívka je básní tak zaujata, že zapomene na župánek, ten se pootevře a znova se objeví drobná ňadra. Jenže potom náladu zcela zkaží energické zabouchání na dveře. Za dveřmi se strýček Sam velice nahlas zeptá:

HLAS STRÝČKA SAMA

Eddie! Už seš hotovej?

Dívku to poleká a přestane číst vprostřed verše. Ona i Eddie strnou. V tichu chraptivě zazní Eddieho hlas:

EDDIE

Jsem, strejčku.

Najednou si dívka dřepne na postel, hbitě sundá brýle a schová je pod polštář. Potom se podívá na postel, seskočí na podlahu,

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.